

[Indenrigsministeren.]

lige Talemaader, som er blevet fremsat hundrede Gange i Løbet af de sidste 5 Aar om disse Ting, men om, hvad det er, det ærede Medlem anker over. Jeg stillede f. Eks. det konkrete Spørgsmaal: Hvor er det, det ærede Medlem mener, at det civile Luftværn har bredt sig paa for mange Omraader? Det er dog ganske vigtigt, naar man nu har iagttaget det civile Luftværns Arbejde gennem nogle Aar, og en Rigsdagsmand siger, at det har bredt sig paa for mange Omraader, der maa en Forenkling til. Derfor spurgte jeg og gentager mit Spørgsmaal: Paa hvilke Omraader er det, at det civile Luftværn har bredt sig, hvor det ikke burde gøre det?

Dernæst siger det ærede Medlem, at hun er sikker paa, at man paa de Omraader, det her drejer sig om, ikke her i Danmark forstaar Alvoren; man har her i Danmark i Virkeligheden haft Følelsen af, at der ikke kunde ske noget ondt, som nødvendiggjorde civile Luftværnsforanstaltninger. Det ærede Medlem befinder sig i en underlig Taage-tilstand, synes det mig, for hvad er Sandheden? Det er, at Danmark er det første af de nordiske Lande, der har forberedt sig og har lovgivet paa dette Omraade. Loven af 1935 blev givet paa et Tidspunkt, hvor visse Dele af Befolkningen maaske ikke forstod, hvordan disse Ting kunde blive nødvendige. Jeg har draget Om-sorg for, at en Kommission har undersøgt, saa godt som det paa det Tidspunkt var muligt, alle disse Spørgsmaal, og jeg vilde meget ønske, at det ærede Medlem fik Tid til en Dag at læse Gaskommissionens Betænkning igennem, saa vilde det ærede Medlem se, i hvilken Grad der allerede i 1935 herhjemme var skabt et Standardværk, et Værk, som i Virkeligheden staar som et Standardværk den Dag i Dag. Der kan selvfølgelig være enkelte Omraader, hvor Erfaringerne har ændret noget, men hovedsagelig er alle de Retningslinier, som er nedlagt i Gaskommissionens Betænkning, fulgt, og Udviklingen har givet Kommissionen Ret. Med andre Ord, Forholdet er netop det, at det har vist sig, at den danske Befolknings og Regeringens og Rigsdagens nøgterne Syn paa disse Omraader har ført til, at man før andre Lande har gennemført den rigtige Lovgivning.

Men der er en Ting, som har været besværlig herhjemme, og som de fleste andre Steder slet ikke er lykkedes, og det er at holde hele denne Sag fri af de Udvækster af Geschäft og Agitation og Oppiskning af

Stemningen, som nogle har Interesse i at skabe derom; det er derfor, der paa visse Tidspunkter er opstaaet politiske Kampe, aldrig om Realiteterne, men med personlige Angreb o. s. v. Det har man ikke villet lade være med, men det kommer man nu til; saa længe jeg er Indenrigsminister, bliver der ikke noget af Geschäft i denne Sag, saaledes som der har været lagt op til fra visse Sider. (*Ole Bjørn Kraft*: Hvilke Sider?). Jeg tror nok, at det ærede Medlem er klar over disse Sider. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem meget godt ved, hvilke økonomiske Spekulationer der er foregaaet paa disse Omraader. Men at det ærede Medlem selvfølgelig ikke ønsker at være et Redskab derfor, er en Sag for sig, selvfølgelig. Det ærede Medlem har andre Interesser at varetage, de er mere af politisk Karakter. Det er der ikke noget at sige til, jeg beklager mig slet ikke over det. (*Ole Bjørn Kraft*: Af saglig Karakter!).

Formanden: Jeg advarer mod de Samtaler, der nu er ved at komme i Gang. Jeg beder erindret, at det er Lørdag Aften.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Det ærede Medlem sagde: af saglig Karakter. Jeg troede, at for det ærede Medlem var det politiske og det saglige altid det samme. Jeg har villet sige dette for at vise, hvor falsk denne Fremstilling er af Danmark som et Land, der ikke er nøgternt indstillet over for disse Ting. Jeg ved, hvordan den danske Befolkning i dette Øjeblik ser hen til Finland og med Beundring ser paa, hvad finske Mænd og Kvinder har udrettet i de sidste Maaneder. Man tænker paa, og det gør det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ogsaa, hvordan et Land som Finland har været beredt paa Omraader, hvor det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har været glad derfor, men samtidig i denne Forbindelse gerne vil give det Karakteren af, at det er man i Finland, ikke i Danmark, og saa er Sandheden jo den, at i Danmark har vi haft denne Udvikling paa dette Omraade, og vi havde skabt en Organisation herhjemme, som man i Finland slet ikke havde, dengang den ulykkelige Krig begyndte.

Det er Sandheden. Derfor har jeg det at sige, at da denne Sag saa ofte har været ude i Bølgegang i de sidste Aar, maa der være nogen, som bevarer Balancen, og jeg haaber, at det stadig vil være saadan, at Rigsdagens Flertal, ja, den hele Rigsdag; vil gøre sit til, at dette stadig kan ske.